

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	3.Kf.700.196/2025/6.
Az I. rendű felperes: A II. rendű felperes: A III. rendű felperes:	felperes1 (cím1) felperes2 (cím2) felperes3 (cím3)
Az I., II. és III. rendű felperesek képviselője:	Ügyvédi Iroda1 (cím4, eljáró: dr. Nyitrai Károly ügyvéd)
Az alperes: Az alperes képviselője:	Báthori István Gimnázium (cím5) Dr. Nádas György ügyvéd (cím6)
A per tárgya:	elmaradt illetmény megfizetése
A fellebbezést benyújtó fél:	(felperesek 12. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Miskolci Törvényszék 4.K.701.235/2024/11. számú ítélete

V é g z é s

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezi, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja.

A másodfokú eljárásban felmerült alperesi perkoltséget 177.800 (százhetvenhétezer-nyolcszáz) forintban állapítja meg.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperesek 2023. július 1. napjától folyamatosan az alperesi középiskola helységei, helységei és helységei tagintézményében középiskolai tanár munkakörben dolgoznak; a fenti települések a pedagógusok új életpályájáról szóló törvény szerinti felzárkózó és kedvezményezett települések listájáról, valamint egyes közneveléssel összefüggő kormányrendeletek módosításáról szóló 402/2023. (VIII. 30.) Korm. rendelet (a továbbiakban: 402/2023. Korm. rendelet) 1. melléklete szerinti felzárkózó és kedvezményezett településnek minősülnek.

[2] Az I. rendű felperes tevékenységét munkaszerződés alapján 2023. július 1. napjától 2023. augusztus 31. napjáig heti 13 órában (melyből neveléssel-oktatással lekötött munkaidő 8,5 óra), 2023. szeptember 1. napjától 2023. december 31. napjáig heti 20 órában (melyből neveléssel-oktatással lekötött idő 12 óra), 2024. január 1. napjától 2024. május 3. napjáig kinevezés alapján heti 20 órában (melyből neveléssel-oktatással lekötött idő 12 óra), 2024. május 4. napjától 2024. augusztus 31. napjáig heti 13 órában (melyből neveléssel-oktatással lekötött idő 8 óra) végezte. A II. rendű felperes 2023. július 1. napjától 2023. december 31. napjáig heti 15 órában (melyből neveléssel-oktatással lekötött idő 10 óra), 2024. január 1. napjától 2024. május 3. napjáig heti 29 órában (melyből neveléssel-oktatással lekötött idő 17,5 óra), 2024. május 4. napjától 2024. augusztus 31. napjáig heti 19 órában (melyből neveléssel-oktatással lekötött idő 11,5 óra) végzett munkát. A III. rendű felperes 2023. július 1. napjától 2023. december 31. napjáig heti 10 órában (6,5 órában), 2024. január 1. napjától 2024. május 3. napjáig heti 29 órában (17,5 órában), 2024. május 4. napjától 2024. augusztus 31. napjáig heti 13 órában (7,5 órában) került foglalkoztatásra. A felperesek munkaviszonya 2024. január 25-én kelt kinevezés alapján 2024. január 1-től a pedagógusok új életpályájáról szóló 2023. évi LII. törvény (a továbbiakban: Púétv.) 158. § (1) bekezdés a) pontja alapján köznevelési foglalkoztatotti jogviszonnyá alakult át.

[3] A felperesek módosított keresetükben kérték az alperes marasztalását az alábbiak szerint:

1. az I. rendű felperes a Púétv. 157. § (13)-(15) bekezdései alapján 2023. július 1-től 2023. december 31. között 216.500 forint esélyteremtési illetményrész; a Púétv. 98. § (5) bekezdés a) pontja és a pedagógusok új életpályájáról szóló 2023. évi LII. törvény végrehajtásáról szóló 401/2023. (VIII. 30.) Korm.rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 88. § (4) bekezdés alapján 2024. január 1-től 2025. január 31-ig 742.040 forint esélyteremtési illetményrész; a Púétv. 97-98. §-a alapján 2024. május 4-től 2024. augusztus 31-ig 380.400 forint illetménykülönbözet, mindezek után járó törvényes késedelmi kamatai erejéig;

2. a II. rendű felperes a Púétv. 157. § (13)-(15) bekezdései alapján 2023. július 1-től 2023. december 31. között 457.206 forint esélyteremtési illetményrész; a Púétv. 98. § (5) bekezdés a) pontja és a Vhr. 88. § (4) bekezdés alapján 2024. január 1-től 2025. január 31-ig 1.116.180 forint esélyteremtési illetményrész; a Púétv. 97-98. §-a alapján 2024. május 4-től 2024. augusztus 31-ig 588.400 forint illetménykülönbözet, mindezek után járó törvényes késedelmi kamatai erejéig;

3. a III. rendű felperes a Púétv. 157. § (13)-(15) bekezdései alapján 2023. július 1-től 2023. december 31. között 546.588 forint esélyteremtési illetményrész; a Púétv. 97-98. §-a alapján 2024. május 4-től 2024. augusztus 31-ig 1.068.000 forint illetmény különbözet, mindezek után járó törvényes késedelmi kamatai erejéig.

[4] Keresetükben arra hivatkoztak, hogy a 2023. július 1. és 2023. december 31. közötti időszakra az esélyteremtési illetményrészre való jogosultság Púétv. 157.§ (13) bekezdésében foglalt feltételeinek megfeleltek, a 402/2023. Korm. rendelet szerinti felzárkózó és kedvezményezett településeken dolgoztak. Mivel erre az időszakra egyéb feltételt (minimum munkaidő) a Púétv. nem határoz meg, az illetményrészre jogosultságot szereztek. A 2024. január 1-jét követő időszakra vonatkozóan a Púétv. 98. § (5) bekezdése szerinti feltétel szintén megvalósult, mivel az adott településeken a Vhr. 88. § (4) bekezdésében meghatározott minimum munkavégzést (heti 20 óra) teljesítették, a Púétv. 98. § (5) bekezdése pedig nem tesz különbséget a neveléssel-oktatással lekötött, valamint ezt meghaladóan kötött munkaidő között, a kinevezés szerinti heti munkaidejük pedig a 20 munkaórát meghaladta. E körben hivatkoztak arra, hogy a munkáltató által kiadott 2023. szeptember 1-től, 2023. december 1-től és 2024. január 1-től hatályos munkaszerződés módosításokat, valamint kinevezéseket nem írták alá, mert az abban foglaltakkal részben – esélyteremtési illetményrész hiánya, 2024. májustól 4-től 2024. augusztus 31-ig munkaidő- és illetménycsökkentés – nem értettek egyet, így azt nem fogadták el, az érvényesnek nem volt tekinthető. A Púétv. 97-98. §-a alapján megállapítani kért illetménykülönbözet iránti igényüket is ezen indokra alapozták.

[5] Az alperes védiratában a felperesek keresetének elutasítását kérte. Hivatkozott arra, hogy a felperesek a 2024. január 1. napját követő időszakra vonatkozóan a Púétv. 98. § (5) bekezdése szerinti feltételeket a Vhr. 88. § (4) bekezdésében meghatározott időben (heti 20 óra) nem teljesítették. A Púétv. 98. § (5) bekezdésében használt „dolgozik” fogalom kizárólag a tényleges oktatási tevékenységre értelmezhető. Az alperesnél nincs a neveléssel-oktatással lekötött időn túlmenő kötött munkaidő, a felperesek kizárólag addig tartózkodnak a tanintézményben (a Púétv. szóhasználatában addig dolgoznak), míg az óráikat leadják, majd onnan távoznak. Kizárólag azon időszak vehető számításba tehát a jogosultság szempontjából, melyet az adott település oktatási intézményben effektív munkavégzéssel töltenek (tényleges oktatási idő), ez pedig nem haladja meg egyikük esetében sem a heti 20 órát. A 2023. július 1. és 2023. december 31. közötti időszakra az esélyteremtési illetményrész azért nem illeti meg a felpereseket, mivel részmunkaidőben kerültek foglalkoztatásra, a Púétv. 157. § (13) bekezdése pedig a részmunkaidőben foglalkoztatottakra nem terjed ki.

[6] Az elsőfokú bíróság a 4.K.701.235/2024/7-II. számú végzésével a Púétv. 97-98. §-aira vonatkozó – az egyoldalú szerződésmódosítással kapcsolatban előterjesztett illetménykülönbözet megfizetése iránti – kereseti kérelmeket elkülönítette és azok elkülönített tárgyalását rendelte el. Jelen per tárgyát ezáltal kizárólag az esélyteremtési illetményrészre való jogosultsággal kapcsolatos jogvita képezte.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[7] Az elsőfokú bíróság ítéletében a felperesek esélyteremtési illetményrészre való jogosultság, és ezzel kapcsolatos alperesi marasztalásra irányuló kereseti kérelmét elutasította. Megállapította, hogy a felperesek igénye a Púétv. 128. § (1) bekezdése szerinti köznevelési foglalkoztatotti jogviszonyból származó igénynek minősült, amely 3 éven belül érvényesíthető, így a kereseti kérelem elbírálásának nem volt akadálya. A kereseti kérelem jogalapjával kapcsolatban rögzítette, hogy az esélyteremtési illetményrész bevezetésével az volt a jogalkotó célja, hogy azon foglalkoztatottakat részesítse illetményének módosításával előnyben, akik nehezebb körülmények között élő gyermekekkel foglalkoznak, hátrányos helyzetű településen végeznek munkát, és azt az időtartamot jutalmazza, amikor tényleges tanítási tevékenységet folytatnak. Ezért lényeges annak meghatározása, hogy a foglalkoztatott a teljes napi munkaidejének mekkora részét tölti neveléssel-oktatással lekötött munkaidővel. Ugyan a felperesek heti munkaideje ezen időszakban a Vhr. 88. § (4) bekezdése szerinti 20 órát elérte, azonban ebből az I. rendű felperes oktatással töltött munkaideje csupán 12 órát, a II. rendű felperesé pedig 17,5 órát tett ki, ezért a jogszabály általi feltétel nem valósult meg. A 2023. július 1. napja és 2023. december 31. napja közötti időre vonatkozóan rámutatott, hogy a Púétv. 157. § (13) bekezdése ugyan kötelezően ledolgozandó munkaidőt nem határozott meg, azonban azt sem rögzítette, hogy a részmunkaidőben foglalkoztatott pedagógusok jogosultak lennének ebben az időszakban az esélyteremtési illetményrész összegére. Amennyiben a részmunkaidőben foglalkoztatottakra is vonatkozna a hivatkozott jogszabály, úgy a jogalkotó arról külön rendelkezett volna. Ennek hiányában a jogosultsági feltételek ezen időszakban sem álltak fenn.

A fellebbezés és az észrevétel

[8] A felperesek fellebbezésükben elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását és az alperesnek a kereseti kérelem szerinti marasztalását, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását, harmadlagosan az elsőfokú alperesi perköltség leszállítását kérték. Jogszabálysértésként a Púétv. 98. § (5) bekezdését, 157. § (13)-(15) bekezdéseit, a Vhr. 88. § (5) bekezdését, valamint a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 89. § (1) bekezdés c) pontját jelölték meg. Kifejtették, hogy 2023. július 1. és 2023. december 31. közötti időszakra az esélyteremtési illetményrészre való jogosultság jogalapját kizárólag a Púétv. 157.§ (13)-(15) bekezdései határozzák meg. Ebben az időszakban még sem a Púétv. 98. § (5) bekezdése, sem a Vhr. 88. § (4) bekezdése nem alkalmazható. Az elsőfokú bíróság által az ítéletében megállapítottak azonban a jogszabály szövegéből és értelmezéséből nem kiolvashatók. Az elsőfokú bíróság jogot alkotott azáltal, hogy a jogosultság feltételeit kibővítette, és a részmunkaidőben foglalkoztatottak vonatkozásában a jogosultságot kizárta. Ezzel szemben a jogszabály a jogosultsághoz ténylegesen csak azt írja elő, hogy pedagógus munkakört kell betölteni, és a 402/2023. Korm. rendeletben meghatározott településen kell dolgozni; a teljes munkaidőben történő foglalkoztatás nem szerepel a feltételek között. A 2024. január 1-jétől alkalmazandó jogszabályi rendelkezéseket az elsőfokú bíróság szintén tévesen és okszerűtlenül értelmezte. A Púétv. a „dolgozik” fogalom meghatározást használja, és nem a neveléssel-oktatással lekötött munkaidőből, illetve nem kötött munkaidőből indul ki. A Vhr. a teljes heti munkaidő (40 óra) 50%-ában határozza meg azt az időtartamot, amikor meg kell felelni a Púétv. 98. § (5) bekezdésének, azaz a rendeletben meghatározott településen kell végezni a feladatot. Az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe, hogy a pedagógus munkaideje három részből tevődik

össze, és annak csak egyik szelete a neveléssel-oktatással lekötött munkaidő. Az ezt meghaladó kötött munkaidő részben és a kötetlen munkaidőben is a pedagógus munkát végez, függetlenül attól, hogy azt a munkáltató részére nem rendeli el, vagy azt nem tartja nyilván.

[9] Az alperes ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. A 2023. július 1. és 2023. december 31. közötti időszak vonatkozásában kifejtette, hogy a Púétv. 157. §-a egyetlen utaló szabályt sem tartalmaz a részmunkaidőre, illetve arra, hogy az esélyteremtési illetményrész jogosultsági szabályai a részmunkaidőben foglalkoztatottakra is irányadóak lennének. Ezzel szemben a 2024. január 1-től alkalmazandó szabályozás már meghatározza, hogy mely időtartamban szükséges aktívan munkát vállalni, melyet a részmunkaidőben foglalkoztatott pedagógusoknak is teljesítenie kell. A jogalkotó tehát nem arányosít a ledolgozandó minimum időtartam vonatkozásában. A 2024. január 1-jétől hatályos Púétv. 98. § (5) bekezdése, valamint a Vhr. 88. § (4) bekezdése egyértelműen azt a feltételt állapítja meg, hogy a pedagógus az adott településen dolgozzon. Az ugyan értelmezési kérdést vet fel, hogy ebbe csak a neveléssel-oktatással eltöltött idő, vagy az ezt meghaladóan lekötött idő is beleszámít, azonban az alperesnél ilyen utóbbi munkaidő nincs. A pedagógusok letanítják a heti neveléssel-oktatással lekötött idejüket, majd az intézményből eltávoznak. Ez alapján az I. rendű felperes heti 12 órát, a II. rendű felperes 17,5 órát töltött oktatással-neveléssel, vagyis ez az az időtartam, amikor ténylegesen munkát végeztek az érintett településeken. Ennek alátámasztására a perben a KRÉTA rendszerből kinyert munkaidő-elszámolás is csatolásra került, melyből megállapítható havi bontásban a felperesek munkaidejének alakulása. A jogszabály nem azt írja elő, hogy az illetményrészre az jogosult, akinek beosztás szerinti heti munkaideje az érintett településen meghaladja a 20 órát, hanem a „dolgozik” kifejezést használja, tehát effektív, időben mérhető tevékenységet vár el. A perköltség leszállítására vonatkozó felperesi indokokat szintén vitatta. E körben hivatkozott a Fővárosi Ítéltábla Kf.700.225/2024/11. számú határozatára, valamint a Kúria Pfv.20.887/2023/6. számú döntésére.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[10] A fellebbezés – az alábbiak szerint – alapos.

[11] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Kp. 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. Ennek eredményeként megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az esélyteremtési illetményre való jogosultság szempontjából a releváns tényállást helyesen rögzítette, azonban az irányadó jogszabályi rendelkezéseket tévesen értelmezte, abból nem megfelelő jogkövetkeztetést vont le, ezért e körben jogellenesen döntött a kereset elutasításáról. A másodfokú bíróság a fellebbezésben foglaltakkal összefüggésben a következőket emeli ki:

[12] Az elsőfokú bíróság helytállóan ismerte fel, hogy az esélyteremtési illetményrészre való jogosultság elbírálása szempontjából a 2023. július 1-től 2023. december 31-ig, valamint

a 2024. január 1-jétől számított időtartam elkülönült elbírálása szükséges tekintettel arra, hogy a két időszakra eltérő jogi szabályozás vonatkozik. A 2023. július 1. és 2023. december 31. közötti időszakra vonatkozó jogosultsági szabályokat kizárólag a Púétv. átmeneti rendelkezései tartalmazzák [157. § (13)-(15) bekezdései], melyek – az illetményrészre való jogosultság 2024. január 1-jétől hatályos általános szabályaitól eltérően – önálló feltételrendszert határoznak meg. Az erre az időszakra vonatkozó jogosultsági feltételek fennállása tehát kizárólag a Púétv. 157.§ (13) bekezdése alapján bírálhatók el, e körben sem a Púétv. 98. § (5) bekezdése, sem pedig a Vhr. rendelkezései nem bírnak relevanciával, mivel azok csak 2024. január 1. napjától hatályosak, az azt megelőző időszakra joghatállyal nem bírnak.

[13] A felperesek tekintetében a Púétv. 157. § (13) bekezdése az esélyteremtési illetményrész megállapításának két konjunktív feltételét határozza meg. Egyrészt azt, hogy az érintett az ott felsorolt munkakörben kerüljön foglalkoztatásra, másrészt a munkavégzésének a 402/2023. Korm. rendeletben meghatározott településen kell megtörténnie. A jogszabály a foglalkoztatás módjára (rész- vagy teljes munkaidős) semmilyen kitéltet nem határoz meg. (A jogszabályi rendelkezés utolsó mondatrészében előírtak már az illetményrész számítására vonatkozó szabályokat és nem jogosultsági szabályokat tartalmazzak.) A másodfokú bíróság nyomatékosan rámutat arra, hogy a bíróság a jogszabályoknak való megfelelést kizárólag a jogszabályi keretek között vizsgálhatja, mely jelen ügyben azt jelenti, hogy a bíróság vizsgálati jogköre kizárólag a fenti feltételeknek való megfelelésre terjedhetett ki. Jogértelmezésen keresztül a jogalkotás körébe tartozó jogosultsági feltételek bíróság általi meghatározása a bíróság hatáskörét meghaladja. Azáltal, hogy az elsőfokú bíróság a jogértelmezéssel további jogosultsági feltételt (teljes munkaidőben való foglalkoztatás) állapított meg, a jogértelmezés határait átlépte és lényegében egy további törvényi feltételt alkotott.

[14] Figyelemmel arra, hogy a Púétv. 157. § (13) bekezdésében foglalt jogosultsági feltételeknek 2023. július 1. napja és 2023. december 31. napja között valamennyi felperes megfelelt (a 402/2023. Korm. rendeletben meghatározott településen dolgoztak), az elsőfokú bíróság jogszabálysértő módon rendelkezett e körben a kereset elutasításáról. Annak, hogy a felperesek részmunkaidőben kerültek foglalkoztatásra, kizárólag az illetményrész arányos csökkentése és nem a jogosultsági feltételek teljesítése szempontjából van jelentősége. A másodfokú bíróság emellett – az alperesi ellenkérelemben előadottak vonatkozásában – kiemeli, hogy egyebekben a teljes vagy részmunkaidős foglalkoztatásnak a Púétv. 2024. január 1-jétől hatályos 98. § (5) bekezdésének alkalmazása szempontjából sincs jelentősége. Ugyan erre az időszakra a Vhr. már minimum ledolgozandó időt határoz meg, azonban annak, hogy ezt az érintett teljes vagy részmunkaidőben teljesíti, nincs relevanciája.

[15] A 2024. január 1-jét követő időszakra a Púétv. 98. § (5) bekezdésében az illetményrészre való jogosultsági feltételek annyiban változtak, hogy a köznevelési foglalkoztatotti jogviszonyban álló pedagógus munkakörben foglalkoztatottnak a felzárkózó és kedvezményezett településen a Vhr. 88. § (4) bekezdésében meghatározott időtartamban (heti 20 óra) kell dolgoznia. A felek között a jogvitát e tekintetben az képezte, hogy a felperesek álláspontja szerint a jogszabályban előírt „dolgozik” fogalom meghatározásba a

kinevezésükben szereplő heti teljes munkaidő beleértendő, míg az alperesi álláspont szerint abba kizárólag a tényleges oktatással-neveléssel eltöltött idő számítható bele.

[16] A Púétv. 98. § (5) bekezdése az illetményrészre való jogosultsági feltételeknél a „dolgozik” általános fogalommeghatározást használja, mely eltér a jogszabályban egyébként használt munkavégzésre, munkaidőre vonatkozó fogalomhasználatától. A Púétv. II. fejezet 12. alcímében szabályozza a munkaidőre vonatkozó rendelkezéseket. Eszerint a pedagógusra részben kötetlen munkarend az irányadó [77. § (1) bekezdés b) pont] függetlenül attól, hogy teljes vagy részmunkaidőben kerül foglalkoztatásra. A részben kötetlen munkarendben a köznevelési foglalkoztatotti jogviszonyban álló a kötött munkaidő feletti munkaidő-részt maga oszthatja be (szabad felhasználású munkaidő), míg a kötött munkaidőt a munkáltató. A kötött munkaidő a Púétv. 79. § (1) bekezdés a) pontja értelmében neveléssel-oktatással lekötött munkaidőre (tanulókkal, gyermekekkel való közvetlen foglalkozással összefüggő feladatok) és a kötött munkaidő fennmaradó részére (a Vhr.-ben meghatározott további feladatok ellátására) oszlik. A Púétv. tehát az egyes ellátandó feladatok végzésére külön munkaidő kategóriákat határoz meg. Az elsőfokú bíróság azon jogértelmezése, hogy a „dolgozik” fogalom kizárólag a neveléssel-oktatással lekötött munkaidőt foglalná magában, a jogszabályi rendelkezésből, annak nyelvtani értelmezéséből nem következik, ugyanis ez esetben a jogalkotó a jogosultsági feltételek meghatározásánál ezt, a jogszabályba már egyébként bevezetett fogalmat használta volna ez esetben is. Valójában azonban egy olyan általános fogalommeghatározást adott, amelybe valamennyi munkaidő kategóriában folytatott munkavégzés beszámítható, amennyiben azt az érintett a 402/2023. Korm. rendeletben meghatározott kedvezményezett településen vagy felzárkózó településen végzi. A „dolgozik” jogosultsági feltételnek kizárólag a neveléssel-oktatással lekötött időre korlátozása olyan szűkítő jogértelmezés, amely a Púétv.-ből nem levezethető. Az elsőfokú bíróság sem adta jogszabályi magyarázatát annak, hogy miért kizárólag a neveléssel-oktatással lekötött időt fogadja el a jogosultság megállapításához, erre vonatkozó jogi levezetést az elsőfokú ítélet nem tartalmaz. Csupán a bíróság által feltárt jogalkotói célt jelöli meg, amikor úgy foglal állást, hogy az esélyteremtési illetményrész bevezetésének célja azon foglalkoztatottak előnyben részesítése, akik nehezebb körülmények között élő gyermekekkel foglalkoznak, hátrányos helyzetű településen végeznek munkát. Ezen okfejtésből vonja le - tévesen - azt a következtetést, hogy a jogalkotó kizárólag azt az időtartamot kívánja jutalmazni, amikor a pedagógus tényleges oktatási tevékenységet folytat.

[17] Az Alaptörvény 28. cikkének jogértelmezési klauzulája előírja a bíróságok számára, hogy a jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulumát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. A Púétv. 98. § (5) bekezdésének megalkotásához fűzött miniszteri indokolás szerint: „A kedvezményezett vagy felzárkózó településen dolgozó, vagy meghatározott arányú hátrányos, illet halmozottan hátrányos helyzetű gyermekkel, tanulóval foglalkozó pedagógusnak és nevelést és oktatást közvetlenül segítő munkakörben foglalkoztatottnak a jövőben 20%-kal magasabb összegű illetmény jár, amelyet a Javaslat esélyteremtési illetményrészként nevesít.” Azaz a „dolgozik” fogalmat a jogszabályi indokolás egy további, gyermekkel, tanulóval „foglalkozik” fogalommal is kiegészíti, mely ezáltal még tágabb értelmezési keretet nyer. Abba ezáltal nem csupán a tényleges oktatási tevékenység (óraadás), hanem valamennyi, a gyermekekkel, tanulókkal történő foglalkozási tevékenység [így a Vhr. 28. § (1) bekezdésében felsorolt tevékenységek] is beletartoznak. A

fentiek alapján az ítéltábla azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság ezen jogértelmezéssel ellentétes döntése sérti a Púétv. 98. § (5) bekezdésében foglaltakat.

[18] Szintén jogértelmezési kérdést vet fel, hogy a munkavégzésnek az érintett településen történő meghatározása olyan kritériumot jelent-e, miszerint a munkatevékenységet ténylegesen az érintett településen kell-e végeznie a pedagógusnak, avagy elegendő azt az érintett településen folytatott munkavégzéssel összefüggésben ellátnia függetlenül attól, hogy azt ténylegesen mely földrajzi helyen végzi. Jelen esetben a felperesek – mivel egyéb helyen oktatási tevékenységet nem végeztek – kizárólag az érintett településeken, illetve az ott elvégzett oktatási tevékenységgel összefüggésben végeztek munkát, azaz valamennyi munkatevékenységük az érintett településeken folytatott munkavégzésükkel függött össze. Ebből következőleg azt a Púétv. 98. § (5) bekezdésének alkalmazásában az érintett településen végzett munkának kell tekinteni függetlenül attól, hogy azt ténylegesen esetleg már az érintett településen kívül folytatták.

[19] A Kp. 2. § (4) bekezdése szerint, ha e törvény eltérően nem rendelkezik, a bíróság a közigazgatási jogvitát a kereseti kérelem, a felek által előterjesztett kérelmek és jognyilatkozatok keretei között bírálja el. A bíróság a fél által előadott kérelmeket, nyilatkozatokat nem alakszerű megjelölésük, hanem tartalmuk szerint veszi figyelembe. A Kp. 85. § (1) bekezdése szerint a bíróság a közigazgatási tevékenység jogszerűségét a kereseti kérelem korlátai között vizsgálja. A Kp. 37. § f) pontja előírja, hogy a keresetlevélnek tartalmaznia kell a közigazgatási tevékenységgel okozott jogsérelmet, az annak alapjául szolgáló tények, illetve azok bizonyítékai előadásával. Mindezek alapján a felperesek által a keresetlevélben megjelölt jogsérelem az, ami meghatározza a bíróság vizsgálódási jogkörét, az a kereseti kérelem meghatározó része. Annak eldöntése során, hogy a felperesek keresetlevelét a harminc napos vagy a hároméves általános (közszolgálati jogviszonyra irányadó) elévülési időn belül kellett előterjeszteni, azt kellett vizsgálni, hogy a felperesek illetménykülönbözet iránti igényüket mire alapították; az egyoldalú kinevezésmódosításon alapult -e.

[20] Mindezek alapján megállapítható, hogy 2024. január 1-jét követően a felpereseket az esélyteremtési illetményrész megilleti abban az esetben, ha a teljes munkaidejük az érintett települések vonatkozásában az adott időszakban a heti 20 óra munkavégzést a kinevezésük szerint meghaladta.

[21] Tekintettel arra, hogy a felek között az elkülönített keresetrész kapcsán a per még folyamatban van, az esélyteremtési illetményrész összege a másodfokú eljárásban nem volt meghatározható, így az ítéltábla az ügyet - az elsőfokú bíróság téves jogi álláspontjának korrigálása ellenére - érdemben eldönteni nem tudta. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a Kp. 110. § (2) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. A másodfokú bíróságnak az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése folytán a perköltség vitatását tartalmazó harmadlagos fellebbezési kérelemről döntenie nem kellett.

[22] A megismételt eljárásban – az elkülönített per eredményétől függően – az elsőfokú bíróságnak valamennyi felperes vonatkozásában pontosan meg kell határoznia az egyes időszakokra vonatkozóan az esélyteremtési illetményrész összegét és ezt követően – a másodfokú bíróság fenti jogértelmezése alapján - döntést kell hoznia a jogosultság fennállásáról.

[23] A felperesek fellebbezésükben kizárólag elsőfokú perköltség megállapítását kérték, a másodfokú eljárásban perköltséget nem számítottak fel, költségjegyzéket nem csatoltak, ezért az ítéltáblának a felpereseket megillető másodfokú perköltségről rendelkeznie nem kellett. Az alperesi perköltség összegét az ítéltábla a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségekről szóló 17/2004. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján felszámított összeggel egyezően állapította meg. A másodfokú bíróság az alperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének az összegét a Kp. 110. § (3) bekezdése alapján csupán megállapította, annak viseléséről az új határozatot hozó elsőfokú bíróság dönt majd.

[24] A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. január 20.

dr. Németh Andrea s.k.	dr. Szeles Balázs György s.k.	dr. Kinyó Krisztina s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró